

O varstvu živali

Doma nimam domačih živali. Vsak teden sem na poti v Bruselj, domov se vračam konec tedna in takrat tudi po Sloveniji precej potujem naokrog. Čas mi preprosto ne omogoča, da bi lahko pravilno skrbela za kakšno muco ali kužka ali papigo ali hrčka ... Domače živali namreč potrebujejo vsakodnevno pozornost, rednost pri hranjenju in vzdrževanju njihovega življenjskega prostora. Gotovo ste to pozorneje občutili vsi tisti lastniki malih živali, ki ste se čez poletje znašli pred dilemo, kako v času počitniške odsotnosti najbolje poskrbeti za malega ljubljence. Žival lahko prinaša veliko dobrega vzdušja v družine, nežnosti in dobrega vpliva na razvoj otrok, hkrati pa predstavlja tudi veliko odgovornost. Tudi ko se pozimi odločimo s kakšno hranilnico ponuditi zavetje pticam, moramo zanje odtlej redno skrbeti. Za živali v divjini mora poskrbeti tudi država z ustreznimi zakonodajo in odloki, ki omogočajo življenjsko sožitje med ljudmi in živalmi – ko gre za človekove posege v življenjski prostor živali ali za vdore živali v naselja.

Varovanje človekovega življenja in zdravja ter zagotavljanje hrane tudi živalskega izvora seveda ostajata na prvem mestu, kljub temu pa je treba poskrbeti tudi za zdravje živali, za preprečevanje (prenašanja) njihovih bolezni in human odnos do vseh živali. Prav te dni smo tudi v Evropskem parlamentu potrdili novo direktivo, ki zmanjšuje dovoljena testiranja na živalih samo na tiste primere, ko ni na voljo drugih alternativnih metod, živali pa bodo živele v boljših pogojih in pod večjim nadzorom.

*dr. Romana Jordan Cizelj,
slovenska poslanka v Evropskem parlamentu,
delujoča v odboru za okolje*